

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 maja 2018 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 116 ust. 1 i art. 133 ust. 1, ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016.887 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18-04-2018 r. odmówił R. K. prawa do wyrównania świadczenia od wcześniejszej daty.

W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podniósł, iż brak możliwości wyrównania renty z tytułu niezdolności do pracy od 11-09-2014 tj. od daty przyznania świadczenia, ponieważ do wniosku z dnia 09-10-2014r. ubezpieczony nie przedłożył żadnej dokumentacji potwierdzającej zatrudnienie w Zakładzie (...) Sp. z o.o. Podniósł, iż decyzją z dnia 6.11.2017 uwzględniono okres zatrudnienia w ww. zakładzie od 01-06-2005 do 31-05-2011 na wniosek R. K. z dnia 09-10-2017 i dokonano stosownego wyrównania tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek.

/ decyzja k. 108 akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji w całości w dniu 16.08.2018 r. złożył pełnomocnik wnioskodawcy zarzucając jej:

1) naruszenie art. 7, 77 § 1 i 107 § 1 pkt. 6) i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego w zw.z art. 124 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ustawa o emeryturach i rentach z FUS) poprzez nie zebranie w sposób kompletny materiału dowodowego i brak jego wyczerpującego rozpatrzenia, jak również przez brak sporządzenia prawidłowego uzasadnienia faktycznego i prawnego wydanej decyzji, w szczególności nie odniesienie się do twierdzeń i argumentów strony podniesionych we wniosku, co doprowadziło do naruszenia prawa strony do dokładnego wyjaśnienia sprawy oraz jej załatwienia z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywatela,

2) naruszenie art. 117 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez jego błędne niezastosowanie tego przepisu i przyjęcie, że Wnioskodawca winien przedłożyć dowody potwierdzające jego okresy zatrudnienia od 01.06.2005 r. do 31.05.2011 r. a zatem po wejściu w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z czym Wnioskodawca nie był zobowiązany do przedkładania dokumentów potwierdzających jego zatrudnienie w tym okresie w spółce (...) sp. z o. o.,

3) naruszenie art. 133 ust. 1 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez przyjęcie, że ustalenie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. prawa do renty Wnioskodawcy nastąpiło bez błędu po stronie organu rentowego w sytuacji, gdyż Organ rentowy całkowicie pominął regulację zawartą w art. 117 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS

Mając na względzie powyższe zarzuty, odwołujący wniósł o zmianę decyzji z dnia 14 maja 2018 r. i uwzględnienie w całości zgłoszonego wniosku o wypłatę wyrównania renty po przeliczeniu, jak również zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/ odwołanie k. 3-6/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy wywiódł, iż wnioskodawca składając wniosek o przyznanie świadczenia nie tylko nie przedłożył dokumentacji potwierdzającej zatrudnienie w spółce (...) ale nawet nie wymienił tego okresu zatrudnienia w informacji dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych dopłaconej o wniosku o rentę. Wskazał że zgodnie art. 116 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych to na wnioskodawczy ciąży obowiązek dołączenia dowodów uzasadniających prawo do świadczeń i jego wysokość. Zaś zgodnie z § 22 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412 ze zm) środkiem dowodowym stwierdzającym

okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów. Przepisy ustawy nie dają podstaw do zastąpienia środków dowodowych takich jak świadectwo pracy informacjami zaczerpniętym z platformy usług elektronicznych, jakim jest (...). Zatem w niniejszej sprawie nie zachodzi błąd organu rentowego skutkujący wypłatą świadczenia za okres 3 lat wstecz.

/ odpowiedź na odwołanie k. 15-16/

W toku procesu strony nie zmieniły swego stanowiska w sprawie.

/bezsporne/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 09.10.2014 r. ubezpieczony złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W dołączonej do wniosku (...) dotyczącej okresów składkowych i nieskładkowych” wnioskodawca wskazał, że dokumenty dotyczące powyższych okresów zostały wskazane we wniosku dotyczącym kapitału początkowego.

/ wniosek o rentę i informacja o okrasach składkowych i nieskładkowych k. 1-6v akt ZUS/

We wniosku o ustalenie kapitału początkowego z dnia 29.09.2014 r. zatrudnienie wnioskodawcy w Spółce (...) od 01.06.2005 r. do 31.05.2011 r. nie zostało wskazane jako przypadające po 1.01.1999 r.

/ bezsporne , wniosek o ustalenie kapitału początkowego k. 1-5 akt kapitałowych ZUS/

Decyzją z dnia 07.11.2014 r. organ rentowy przyznał R. K. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy przyjął staż pracy wnioskodawcy w wymiarze 33 lata, 4 miesięcy 20 dni okresów składkowych i 2 lata oraz 5 dni okresów nieskładkowych.

/decyzja k. 32 akt ZUS/

Do stażu pracy zaliczono następujące okresy:

02.09.1968 r. - 18.06.1982 r. - MPK w Ł.

19.06.1982 r. - 30.09.1985 r. - (...) Centrala (...)

01.01.1986 r. - 31.07.1986 r. - prowadzenie działalności gospodarczej

01.09.1990 r. - 31.03.1991 r. - agent Baru (...)

24.04.1992 r. - 30.05.1992 r. - Sklep Hurt- (...)

15.06.1992 r. - 31.10.1992 r. - (...)

24.05.1993 r. - 31.03.1994 r. - PPUH (...)

01.06.1994 r. - 30.09.1994 r. - PPUH (...)

01.10.1994 r. - 31.05.2005 r. - prowadzenie działalności gospodarczej

01.06.2011 r. - 30.09.2014 r. - prowadzenie działalności gospodarczej

W wysokości stażu pracy uwzględniono okresy pobierania zasiłku dla bezrobotnych:

09.04.1991 r. - 23.04.1992 r.

07.11.1992 r. - 30.04.1993 r.

/ bezsporne, pismo organu rentowego k. 35 akt ZUS/

O wskazanych okresach organ rentowy szczegółowo poinformował wnioskodawcę pismem z dnia 15 stycznia 2015 r. w odpowiedzi na jego wniosek z dnia 12 grudnia 2014 r. o ponowne wyliczenie jego stażu pracy.

/pismo wnioskodawcy k. 34 akt ZUS, pismo organu rentowego k. 35 akt ZUS bezsporne/

W dniu 9.10.2017 r. R. K. złożył wniosek o doliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 01.06.2005 r. do 31.05.2011 r. w spółce (...). Do powyższego wniosku nie dołączono żadnych dokumentów potwierdzających zatrudnienie w spółce (...) (świadczenia pracy).

/ wniosek k. 51 akt ZUS/

Organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych w P. celu potwierdzenia okresu ubezpieczenia w spółce (...).

/ wniosek o potwierdzenie ubezpieczenia k. 54-56 akt ZUS, poświadczenie ubezpieczenia k. 58, 60 -65, zawiadomienie o przesunięciu terminu do wydania decyzji k. 59 akt ZUS, bezsporne/

Pismem z dnia 3.11.2017 r. wnioskodawca informował organ rentowy o dostępności danych dotyczących wskazanego zatrudnienia na koncie (...) załączając do pisma wydrukowane potwierdzenia.

/Pismo k. 74 akt ZUS , wydrukowane potwierdzenia k. 75-76 akt ZUS/

Decyzją z dnia 06.11.2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonał przeliczenia wysokości renty z uwzględnieniem w stażu pracy okresu zatrudnienia w spółce (...) od 01.06.2005 r. do 31.05.2011 r. i ustalił jej wysokość od dnia 1.10.2017 r. na kwotę 1.982.09 zł zmniejszając tę kwotę od 1.11.2017 r. o kwotę maksymalnego zmniejszenia z powodu osiągnięcia przez wnioskodawcę przychodu powyżej 70 % przeciętnego wynagrodzenia tj. o 565,53 zł.

/ decyzja k. 70 -71 v. akt ZUS/

W dniu 18.04.2018 r. ubezpieczony reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika złożył do organu rentowego wniosek o wypłatę wyrównania renty po jej przeliczeniu decyzją z dnia 06.11.2017 r., za okres od września 2014 r. do września 2017 r. z uwagi na błąd organu rentowego.

/ wniosek k. 102-104 akt ZUS/

W odpowiedzi na powyższe organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

/ decyzja k. 108 akt ZUS/

Pismem z dnia 15 września 2010 r. wnioskodawca uzyskał ZUS II Oddział w Ł. informację o stanie swojego konta w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych na dzień 31.12.2009 r. We wskazanym piśmie wskazano, iż płatnikiem składek za miesiące od stycznia do grudnia 2009 r. w odniesieniu do ubezpieczonego R. K. była GRAND sp. zo.o. wskazano także kwotę składek odprowadzonych przez wskazanego płatnika w odniesieniu do wnioskodawcy.

/ informacja k. 12-13 , k. 106 -107 akt ZUS/

W informacji do formularza wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy zawarte jest pouczenie, iż dokumenty na podstawie, których ustala się prawo do renty to m.in. „Informacja o okresach składkowych i nieskładkowych (formularz ERP -6), ponadto wskazuje się, iż ubezpieczony nie musi załączać do wniosku dokumentów potwierdzających przebyte przez niego po 1998 r. okresy:

- składkowe, za które została opłacona składka na ubezpieczenie emerytalne i rentowe,

- nieskładkowe takie jak okresy pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, zasiłków chorobowych i opiekuńczych, świadczenia rehabilitacyjnego, ponieważ ww okresy uwzględnia się na podstawie zapisów na indywidualnym koncie ubezpieczonego w ZUS.

/ bezsporne, druk formularza wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy i informacji do tego formularza k. 7-11/.

Wnioskodawca będąc zatrudnionym w firmie (...) jednocześnie prowadził dodatkowo działalność gospodarczą i z tego tytułu opłacał tylko składki na ubezpieczenie zdrowotne.

/oryginały dowodu opłacenia składek przez wnioskodawcę z tytułu prowadzonej działalności koperta k. 40/.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 116 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.) postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego. Do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

W myśl art. 133 ust. 1. tej ustawy w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3;

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Przepis art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) należy interpretować jako przepis ustanowiony na korzyść ubezpieczonych, tzn. gwarantujący im prawo do świadczenia od miesiąca złożenia wniosku, niezależnie od daty wydania decyzji w tym przedmiocie, jeżeli sami wyraźnie nie wskazali daty późniejszej. Nie jest jednak możliwe przeliczenie świadczenia z datą sprzed złożenia wniosku. Ubezpieczony, jeśli jest to dla niego korzystne, może jedynie wskazać datę późniejszą przeliczenia świadczenia - po złożeniu wniosku. Natomiast świadczenie może zostać przeliczone od daty złożenia wniosku. (Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Szczecinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 27 listopada 2014 r. III AUa 106/14 Legalis Numer 1241917)

Wyjątek od tej zasady zgodnie ust. 2 tego przepisu występuje tylko w przypadku gdy odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego. Przy czym pojęcie Pojęcie "błędu" w prawie ubezpieczeń społecznych (ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 748) obejmuje sytuacje, w których organ rentowy lub organ odwoławczy miał podstawy do przyznania podwyższonego świadczenia lecz z przyczyn leżących po jego stronie tego nie uczynił. /Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 10 września 2015 r. III AUa 2198/14 Legalis Numer 1360606/

Przy tym należy mieć na uwadze, iż organ rentowy nie musi prowadzić szczególnego postępowania zmierzającego do poszukiwania dowodów, które mogłyby ewentualnie prowadzić do wykazania wyższej wysokości świadczenia, a obowiązek taki spoczywa przede wszystkim na ubezpieczonym, co też oczywiście leży też w jego interesie. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 stycznia 2019 r. III AUa 861/18 Legalis Numer 1880267/

Nie jest rolą organu rentowego wyrażanie ubezpieczonych przy składaniu wniosków o świadczenia i samodzielne poszukiwanie dowodów. Błąd organu rentowego miałby miejsce jedynie wówczas, gdy dokumenty potwierdzające wysokość podstawy wymiaru składek były złożone przez wnioskodawcę wcześniej i nie zostały uwzględnione przy ustalaniu wysokości świadczenia. /Wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 kwietnia 2018 r. III AUa 907/17 Legalis Numer 1772352/

Osoba ubiegająca się o emeryturę lub rentę inwalidzką powinna przedstawić dokumenty stwierdzające m.in. okresy zatrudnienia uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokość oraz wysokość zarobku stanowiącego podstawę wymiaru świadczeń./Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Lublinie - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 września 2015 r. III AUa 500/15 Legalis Numer 1337936/

Zgodnie z § 22. ust. 1. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U.2011.237.1412 ze zm) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Jednakże w myśl art. 117 ust. 2 ww ustawy przypadające po dniu wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1, oraz dane o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek podlegają uwzględnieniu na podstawie informacji zarejestrowanych na koncie ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze podnieść należy, iż odwołujący bezzasadnie wywodzi, iż wnioskodawca ma prawo do wyrównania renty po przeliczeniu za okres września 2014 do września 2014 r., gdyż wypłata świadczenia w zaniżonej wysokości jest konsekwencją błędu organu rentowego, który bezzasadnie nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 01.06.2005 r. do 31.05.2011 r. w spółce (...) w oparciu o dane zarejestrowane na jego indywidualnym koncie emerytalnym, chociaż ten nie był zobligowany do udowadniania okresu zatrudnienia przypadających po 1.01.1999 r.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy, iż w istocie środkiem dowodowym potwierdzającym przypadające po dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (tj. 1.1.1999 r.): składkowe i nieskładkowe okresy ubezpieczenia, jak również danych o podstawie wymiaru składek i wysokości wpłaconych składek są informacje zarejestrowane na koncie ubezpieczonego. Konto takie prowadzi ZUS na podstawie art. 33 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i ewidencjonuje na nim informacje dotyczące, między innymi, przebiegu ubezpieczenia oraz składek na te ubezpieczenia (por. art. 40 ustawy o systemie). Stosownie do treści art. 34 ust. 2 ustawy systemowej, informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu

administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych. Niemniej jednak nie oznacza to, iż ubezpieczony domagając się prawa do świadczeń zwolniony jest chociażby z poinformowania ZUS o okresach z jakich mają wypływać jego uprawnienia.

Generalną zasadą wynikającą z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) jest wnioskowy charakter świadczeń i to w przedmiocie nabycia prawa, jak i dalszych przeliczeń świadczenia. Wyjątkami są sytuacje przewidziane w przepisach, kiedy organ rentowy wydaje decyzję z urzędu. Działania organu rentowego mogą być podejmowane w zasadzie jedynie na wniosek ubezpieczonego. Tym samym to wniosek wyznacza zakres i termin podjęcia wypłaty świadczeń. Zgodnie z treścią art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 1440 z zm.) postępowanie w sprawach świadczeń wszczynają się, co do zasady, na podstawie wniosku zainteresowanego. Dlatego też decyzja będąca niejako wynikiem owego postępowania winna ściśle odnosić się do treści samego wniosku. /wyrok s.apel. w Łodzi 2014.06.10 III AUa 507/14 LEX nr 1477238/. Samo spełnienie się przesłanek warunkujących prawo do świadczenia in abstracto nie stanowi podstawy do wypłaty świadczenia. Podstawę taką - zgodnie z treścią art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS stanowi wniosek o przyznanie świadczenia, a zatem niewątpliwie ustawodawca przypisał decydującą rolę woli uprawnionego, który nawet jeżeli spełnia warunki nabycia prawa do świadczenia, nie musi z niego korzystać. Konsekwencją tego jest to, że dopiero złożenie wniosku o świadczenie powoduje obowiązek jego wypłaty, a ustawodawca nie przewidział możliwości wyrównania świadczenia osobom, które wystąpiły z wnioskiem o nie później, niż nabyły do niego prawo, jeżeli zwłoka spowodowana została brakiem staranności w prowadzeniu własnych spraw./ wyrok s.okręg. w S. 2013.04.10 III U 126/13 LEX nr 1715138/ Brak dołożenia należytej staranności w zakresie wypełnienia wniosku obciąża więc zainteresowanego wypłatą świadczeń. Przepisy ustawy nie dają podstaw do nałożenia na organ rentowy obowiązku poszukiwania podstaw do przyznania podwyższonego świadczenia ubezpieczonym, powyższe nie wynika też z obowiązku informacyjnego organu w sytuacji gdy zainteresowany we wniosku nie udzielił podstawowych informacji choćby o potencjalnych okresach składkowych i nieskładkowych. /por odpowiednio Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 2 października 2007 r. III AUa 857/07 LEX nr 1645870/. Organ rentowy nie jest zobowiązany do każdorazowego informowania potencjalnego świadczeniobiorcy o wszystkich wynikających z obowiązujących przepisów prawa możliwościach przyznawania dodatków, wzrostów, czy też wręcz innych świadczeń, a jedynie tych, do których potencjalne prawo wynika z charakteru wnioskowanego świadczenia bądź złożonych dokumentów, czy też innych ujawnionych w momencie składania wniosku okoliczności faktycznych i prawnych. /wyrok s.apel. w Szczecinie 2014.06.18 III AUa 1111/13 LEX nr 1496065/ Działanie z urzędu w sprawach świadczeń ma charakter wyjątkowy i musi wynikać wprost z ustawy. To do osoby występującej o przyznanie czy przeliczenie świadczenia należy przy tym zarówno wystąpienie z samym wnioskiem o przyznanie świadczenia, jak też zgromadzenie dokumentacji niezbędnej do uzyskania korzystnej decyzji organu rentowego / wyrok s.apel. w Lublinie 2017.04.27 III AUa 1219/16 LEX nr 2295499 /. Tym samym należy dojść do przekonania, że choć ubezpieczony istocie po 1998 r. nie jest zobligowany do przedłożenia dokumentów potwierdzających przebyte okresy składkowe i nieskładkowe, ubiegając się o świadczenie w określonej wysokości obowiązany jest o nich poinformować. Powyższe w pełni koresponduje z obowiązkiem załączenia do wniosku o rentę „informacji o okresach składkowych i nieskładkowych” na formularzu ERP - 6 bez dokumentów potwierdzających przebyte po 1998 r. okresy składkowe i nieskładkowe, potwierdzonym też wyjaśnieniami dla ubezpieczonych stanowiących wytyczne dla wypełnienia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, na które z resztą powołał się sam odwołujący. Tym samym nawet w obliczu posiadania przez ZUS informacji, iż płatnikiem składek za miesiące od stycznia do grudnia 2009 r. w odniesieniu do ubezpieczonego R. K. była GRAND sp. zo.o. poświadczoną pismem ZUS z dnia 15 września 2010 r. dotyczącym stanu konta ubezpieczonego wnioskodawcy na dzień 31.12.2009 r., jak i faktu opłacania przez niego tylko składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w związku z równoległym zatrudnieniem w firmie (...), nie sposób mówić o jakimkolwiek błędzie organu rentowego w tym przedmiocie. Gdyby R. K. we wniosku o ustalenie prawa do renty wskazał, że wnosi o ustalenie świadczenia z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w spółce (...) organ rentowy zapewne rozpatrzyłby powyższe żądanie tak jak zrobił to rozpatrując wniosek z 9.10.2017 r., do którego również nie załączono żadnych dowodów potwierdzających okres zatrudnienia. Jednakże ubezpieczony nie wskazał powyższego okresu zatrudnienia

we wniosku o rentę nie dokładając należytej staranności w jego wypełnieniu w 2014 r. W konsekwencji organ rentowy nie może ponosić odpowiedzialności za działanie wnioskodawcy którego de facto wnioskiem był związany.

Znamiennym jest również iż o okresach zatrudnienia uwzględnionych decyzją z dnia 07.11.2014 r. przyznającą prawo do renty organ rentowy szczegółowo poinformował wnioskodawcę pismem z dnia 15 stycznia 2015 r. w odpowiedzi na jego wniosek z dnia 12 grudnia 2014 r. o ponowne wyliczenie jego stażu pracy. Wnioskodawca w żaden sposób takiego działania organu rentowego wówczas nie kwestionował. Mając wiedzę w tym przedmiocie aż do dnia złożenia wniosku o ponowne przeliczenie świadczenia 9.10.2017 r. nie wskazywał na okres zatrudnienia w spółce (...) jako podlegający uwzględnieniu przy wyliczeniu należnej mu renty. Tym samym przyznanie mu świadczenia w zaniżonej wysokości nie było wynikiem błędu czy zaniechań organu rentowego. Z tych też względów należało dojść do przekonania, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

8 VII 2019 roku.